

ket pakolt ki egy 1952-es Thunderbird kupé csomagtartójából. A hűgöm túlvilági hangon azt mondta, hogy Abdul fütyije olyan széles volt, mint egy alkar. Én csendben borzongtam. Sanyi – tréfával oldandó a feszültséget – megkérdezte, hogy nekünk is felállt-e. Erre a Szép Ernő-i érzékenységű G. komolyan elmagyarázta, hogy teljesen mindegy, neki akkor is feláll, ha egy sakál próbálja kivenni.)

– A horgászokhoz csak a természettel együtt élő falusiak hasonlíthatók – közölte a tudálékos kórboncnok.

- Mint mondjuk a juhászok? – kérdeztem ártatlanul.
- Például – szaladt bele a csapdába dagadt barátom.
- Na,

Mit tud az átlagos városi ember a juhászokról? A juhásznak 1.) egész évben nem kell fürödni, 2.) már-már misztikusan szoros kapcsolata van kutyájával, 3.) a misztikus kapcsolaton kívül van neki kampós botja meg baromi zsíros kalapja.

Fél könyékre támaszkodva, horgászbottal a kézben hasaltam a szűrős fűfélék és száraz birkaszardarabok között a pár méter széles öntözőcsatorna partján, egy nádcsomó mögé kucorodva. Az elképzelt legkényelmetlenebb testtartásban előrekúsztam még tíz centit, és éppen bedobtam volna, amikor vékony, magas, „Zöld Sasok” feliratú koszos pólót és piros, „Michael Jackson” márkájú orkánkalapot viselő férfi lépett mögém, kezében kampós végű bottal. Feketesügeret szerettem volna fogni. Ez az Amerikából származó, ragadozó halfajta annyira óvatos, hogy az ember kénytelen amatőr felderítő módjára megközelíteni a vi-

zet, hogy a leendő zsákmány el ne meneküljön. A feketesüger Magyarországon nem őshonos hal, ennek megfelelően igen kevés vízben fordul elő. Lelőhelyeinek listája – hasonlóan a bankszektor, a szörmekikészítés, a filmipar, a gyémántcsiszolás és a sajtó vezető pozícióihoz – a műlegyzők szektájának kezében van. Az engem feketesügerezni meghívó műlegyes – átérezve, hogy megszegi a Páholy szabályait – rossz lelkiismerettel megesketett, hogy soha senkinek nem árulom el, merre jártunk.

Tekintettel a feketesüger óvatosságára, a juhász hangos érkezése értelmetlenné tette a horgászatot, így jobb híján beszédbe elegyedtem vele. Társam közben gyorsan áttekert a szemközti partra műlegyezni. Nem is annyira bántam, hogy így alakult a helyzet. Mindig őszintén érdekelt, hogyan irányítja a juhász a nyáját. Sohasem értettem, miként ért meg a kutya olyan bonyolult parancsokat, hogy „tereld balra az elejét, aztán szakítsd ki a nyájból azt a kis sántát, és hozz egy karton Szofit”, ezért régóta vártam az alkalomra, hogy megismerkedjem egy hús-vér juhással.

Új barátom annyit rögtön elárult, hogy az ő élete sem fenéig tejfel: például napok óta nem tud elaludni, mert a nyájhoz tartozó bakkecske egész éjjel „baszogassa a birkákat”. Döbönt reakciómat látva megnyugtató, hogy nem minden kecske ilyen promiszkuus, az említett bak apja például sosem fanyalodott volna birkára. Az ősi juhászbölcsesség újabb részletként azt is megtudhattam, hogy a kecske és a rackajuh szexuális élete kuvaszra emlékeztető állatfajt eredményez.

– Ezt mindenki tudja" – nevetett barátom elnézően.

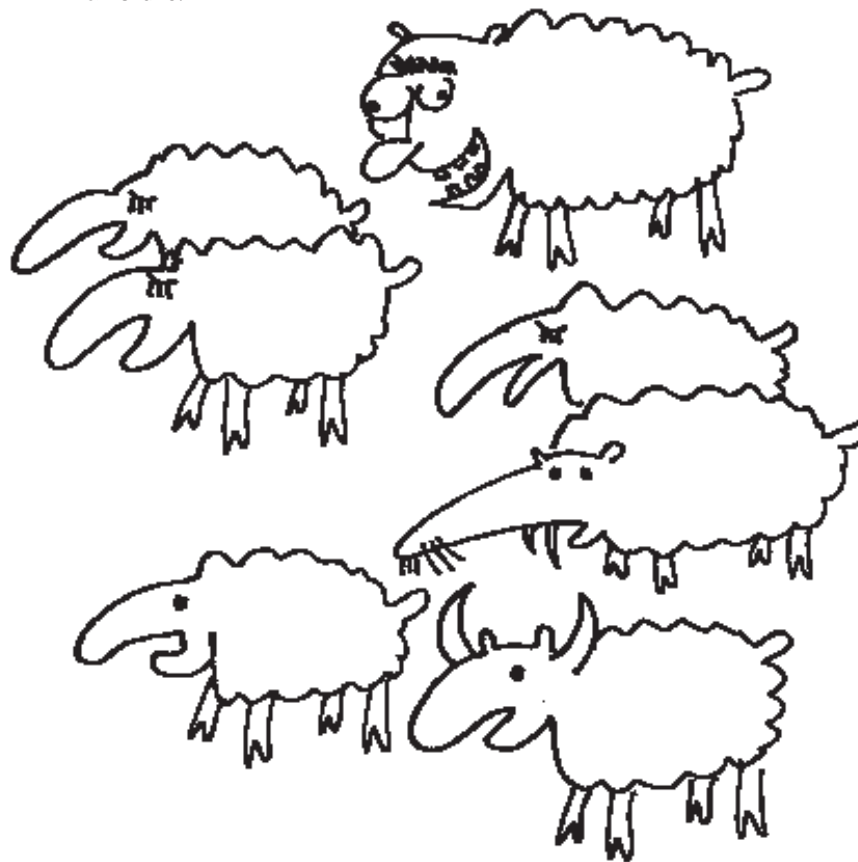
Végre eljött az én idôm: a nyáj tilosba tévedt. *A juhász az orrom előtt fog utasításokat adni „Tökös” nevû kutyájának! Végre fellebben a fátyol!* Tíz perc intenzív vizsgálódás után azt a következtetést vontam le, hogy talán nem minden juhász csinálja ugyanígy. Ismerôsöm ugyanis egyetlen parancsot ismert, amely nagyjából a következôképpen hangzott:

„kúúúrvanyádmebbaszod, he?!!!” Ehhez vadul lengette a botját, a kutya pedig megdöbbenésemre engedelmeskedett. A fárasztó manôver végrehajtása után visszaültünk a fûbe. Vizsgálódásom középpontjába most „Tökös” került. Beszélgetôpartnerem ragaszkodott ahhoz, hogy a méretre és pofaalkulásra hosszú szôrû patkányt formázó állat fajtatiszta puli.

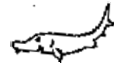
Hát igen, az a bizonyos, már-már misztikus kapcsolat az ember és az ôt szolgáló szeretett társ, az eb között – gondoltam fennköltén.

– Azér Tökös, mer tüzeléskor nem volt hajlandó dolgozni, mire hozzákötöttem a kocsirúdhó, aztán zselettel kificcintettem a tökeit, nézze csak meg – hozott vissza a juhász a földre.

Végigsimítottam a tökök szépen behegesedett helyén, aztán megbiccentettem a kalapom, és átmenekültem a túloldalra, a társamhoz. Ő az eltelt két óra alatt majdnem 40 darab feketesügeret fogott ôzszôrból kötött száraz mûléggel. Agyamat elöntötte a vér, fogtam magam, visszamentem a nyájhoz, magamhoz intettem a kecskét, majd a juhászra mutatva a fülébe súgtam egy titkos igét.

Azért mi, pestiek is tudunk valamit.

Észre sem vettük, hogy elszaladt az este, de egyszerre csak kihajnalodott.

– Fiúk, nem tudom, ti hogy vagytok vele, de én marha régen nem compóztam – szólalt meg az öreg I. Nem is mondtunk semmit, azonnal pakolni kezdtünk. Dr. I. a karcsú antennás úszók mellé becsúsztatott egy-két gyanús külsejű üvegcsét és egy Herman Ottó-kötetet.

